

Arad, 8. IV. 1933.

Onor.

Biblioteca Regele Ferdinand I.

Cluj.

Cu referire la scrisoarea Dvs. din 30/III
cu Nr. 151/133. care numai astăzi am primit, Vă
comunic că ziarul Românul 1932. Nrul 17. nu a apă-
rut nici celelalte numere, așa că de atunci ziarul
nu apare nici la mine nici la altă tipografie.

Totodată Vă comunic că in viitor să binevoiți
să puneți pe scrisoarea Dvs. timbre pentru că poș-
ta nu recunoște scrisoarea Dvs. ca scutit și dela
line a cerut taxa de porto și totodată ma comunicat
să pe plic nu se pune Imprimat dacă in scrisoare e
cris

cu deosebită stimă

G. J. J. J.

Alăturat vă trimit plicul
la care a trebuit să plătesc Lei 6.-

ROMÂNUL

Sibiu
No. 425

„Să stăpânim durerea, să așteptăm în pace al soartei ajutor, - cine știe, ce-o să aducă ziua și anul viitor?”

ABONAMENTUL: Pe un an 160 Lei
Pentru autorități, instituțiuni 250 Lei

* ORGAN POLITIC ȘI SOCIAL *

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
A R A D Strada V. Alexandri No. 6.

Ritmul noului an

Să-l luăm la brânci și o rapidă balansare să-l am afară pe ușa sau să-l îngămă pe un câine nebucnic slobozind în urmă-i tregul torent de sudalme cari ni-i răsplătim darnicii lipsiți de simțul graudinii oneste? E cerșetorul care un an de zile ne-a rșit mila și s'a făcut părșul zilnic al fărâmaturilor de pită amară. El se trage de acum în schitul tăriei pentru a nu mai reni nici odată iar după el să intră în casă altul, - un cerșetor. E anul nou! E-a intrat în gospodăria toate nădejile unui mig infometat. Costeliv și fața înăcrită, ca a celui n'are ce promite, ne îndemna goală—să-i dăm, auziți: să-i dăm (!), - cu elac etern și neamuțit re-en: să-i dăm, pentru izivirea noastră sufletească pentru ispășirea tuturor reșelilor de cari ne-am făat vinovați!

Ce i-am putea face? Să-l vivim cu ciomagul, sub imulsul desperării, spre a-i unge orice respirație sau să-l răstignim? Noi, cari, urzind în fiere clipă o nouă viață, așteptăm dela anii plimbăreți ne aducă ce nu ne-au putut aduce alții, - câtă esamăgire nu vedem la fiecare - ne, câte proteste nici un sens uman, cât ucium pentru o deprecie a sorții, câte jalbe precugetate și ce dispreț mitor în ținuta, cui a răas cu vre o nedejde neplinită în anul ce se duce! Dar pot avea zilele vre-o ră pentru tot ce ni s'a rămplat în anul ce s'a urs turbure în fântâna apurilor? Anul vechi să vinovat de scăderea preui grânelor, de deprecie a pământului ori acei ni trebuiau să găsească slegărea marelui secret omnic. Și de ce am înmina vechiul an pentru majul existent, pentru dăile crescânde și pentru răcia tot mai crudă și de am erta pe toți cari mieste s'au înfruptat în na nopții din vistierele tului.

Isvorul strâmtorărilor de azi și Anul Nou

De Dr. Grigorie Comșa

Episcopul Aradului.

Precum valurile mării pornite de furtună nu se opresc până când nu se oprește vântul năpraznic, așa și omul lovit de încercări cumplite se turbură și se sbate; mulți își blastămă chiar ziua în care s'au născut; mulți murmură chiar împotriva lui Dumnezeu, numai la persoana lor nu se gândesc. Se întâmplă ca și cu Cain, care a ucis pe fratele său Avel, dar când Dumnezeu l-a întrebat: „Unde este fratele tău Avel”, Cain a răspuns: „au doar păzitor sunt eu fratelui meu?”

Cain era un ucigaș, nu putea să vadă cu ochi buni jertfele lui Avel și totuși se făcea că nu-și bate capul cu fratele său. Și istoria lui Cain se repetă. Omul egoist, iubitor de sine, a adunat averi peste averi, nesocotind pe alții, luând dela gura celui nenorocit iar acum când vede atâtea așezăminte dându-se peste cap, - el zice: „eu n'am nici o vină, răspunderea o poartă conducătorii statelor, eu m'am îngrijit numai de mine și familia mea”.

Auziți! Când milioane de oameni sunt fără lucru și milioane suferă de lipsă și sărăcie, când prețul bucatelor a scăzut, tu strigi: guvernării sunt de vină, dar când grâul avea mare preț și belșug era pretutindeni, nu te grăbeai să lauzi pe conducători și nici să ajuți pe cei săraci cu prisosul tău!

Eu cunosc mulți cari au risipit prisosul lor! Eu cunosc țărani cari la o singură nuntă au cheltuit nu mai puțin de o sută de mii de lei și cunosc funcționari cari încă cheltuiiau mulțisor cu nunțile și cu alte lucruri. Și azi mai vedem salbe și brățare de aur cu toate că Sf. Apostol Pavel îndeamnă pe creștini să se îmbrace cu sfială, cu găteli simple iar nu cu: „împletituri de părului, sau cu aur, sau cu mărgăritare sau cu haine scumpe” (1. Timotei cap. 2 v. 9).

Cu durere o spunem că mulți și-au risipit banii prin străinătate, fără rost, în petreceri și fără ocupație serioasă, mulți au căutat să întrecă pe alții în cumpărarea de lucruri scumpe, ca să arate că nimeni nu este ca și dâșii. Și vai, dacă și-ar aduce acum aminte de ceea ce a spus odată marele poet Goethe: „Ce simțământ ne cuprinde, când ne gândim căii oameni am văzut și am cunoscut și mărturisim că am fost de puțin folos pentru ei, ca și ei pentru noi; ne întâlnim cu cel plin de duh fără a sta cu el de vorbă, cu învățatul fără a învăța dela el, cu cel ce cunoaște lumea, fără a lua vr'o cunoștință dela el, cu cel plin de iubire, fără a-i face vre-o bucurie”.

Noi am putea spune pe scurt: omul a căutat numai la sine, uitând de poruncile mai presus de el și iată-l ajuns unde este astăzi! Acum strigă din toate puterile că nu mai poate dar dă vina pe altul. El, care a voit să fie singur stăpân, se trezește ca din senin că puțină înțelepciune nu i strică. Cine n'a văzut un pom, când ramurile lui încep a se usca?? Grădinarul când vede ofilirea frunzelor caută boala la rădăcina pomului și pe ea o îngrijește.

Să fim și noi grădinari și să căutăm a grăi adevărul, căci zice Sf. Pavel: „Nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr” (II. Cor. 13 v. 8). Simțul datoriei și simțul răspunderii ne vor duce spre adevăr. Pe scena vieții avem roluri deosebite, pe cari trebuie să le jucăm cum trebuie. Un servitor poate strica toată izbânda unei piese teatrale, dacă nu-și face rolul cum trebuie, deci ca piesa să meargă bine și servitorul are un rol însemnat. În viața rolul lui e și mai însemnat și chiar un servitor e vrednic de laudă alături de un general care a biruit în lupte. Să ne întrebăm deci: făcutu-ne-am toți datorii: tata, mama, copilul, servitorul, ca funcționar, preot, profesor, negustor, inginer, medic, țăran, tâmplar, zidar? Am lucrat noi cum lucră creștinul adevărat? Am luat fiecare dintre noi atâtea sarcini asupra noastră, câte trebuie și câte putem purta?

Și aceste sarcini le purtăm noi ca adevărați creștini? Dumnezeu a dat omului voe liberă, în vederea ajungerii unui scop. Pe om l-a făcut răspunzător pentru felul cum lucrează la înaintarea sau poticnirea sa proprie și astfel noi vom răspunde și noi ca și creștinii. — Mai ales la începutul unui an nou să ne cercetăm pe noi înși-ne, dacă suntem răspunderea creștinului adevărat și dacă în strâmtorările de azi avem dreptul să ne plângem?

Fostul președinte al Americii de Nord, Wilson zice odată consătenilor săi: „Eu m'am născut în sărăcie. Mizeria a veghiat asupra leagănului meu. Știu ce însemnează a cere pâne dela o mamă, care nu are nici o fărâmatură. Eram de zece ani când am părăsit casa părintească. Timp de 11 ani am fost ucenic și în fiecare an numai o lună am umblat la școală și după munca grea de 11 ani am avut o preche de boi și 6 oi iar ca venit 168 floreni. Știu ce însemnează să faci sute de chilometri pe jos, ca să cerșești de lucru. Dacă cineva mi-ar fi lăgăduit zece floreni simbrie, ași fost cel mai fericit om pe lume. Am umblat din oraș în oraș — din sat în sat, mort de oboseală, cu legătura strâns subsoară am ajuns acasă și atunci am învățat mecanica. Mă sculam în zori de zi și lucram până noaptea târziu în fiecare zi, tăiam lemne în pădure și când am câștigat cei dintâi patru floreni, am crezut că sunt cel mai fericit om pe lume”.

Wilson era un mare creștin. Cu răbdare a ajuns departe. Și noi să ne oțelim în răbdare și să nu credem că după fericita ajungere a unității naționale, suferințele noastre s'au isprăvit. Intrecerea fără frâu și lăcomia au adus în toată lumea suferințe dar noi Românii suntem învățați cu suferințele. Dumnezeu ne-a cercetat cu soarele dreptății când norii erau mai întunecoși; deci nu ne va lăsa nici în zilele de acum fără mângăieri, dar noi să le căutăm acolo, în cuvântul lui Dumnezeu, care totdeauna se împlinește.

Să ne aducem aminte de muștrările proorocului Isaia, dintre cari multe ni se potrivesc și nouă. Și noi putem zice: „Că multă este fărădelegea noastră înaintea Ta... păgânește am lucrat și am mințit și ne-am depărtat dela Dumnezeu nostru; grăit-am strâmbătăți și am fost neascultători, zămislit-am și am cugetat din inima noastră cuvinte nedrepte” (Isaia 59 v. 13). Judecâți, sfezi, împărecheri, lăcomie, lăfărnicie, minie, necuâție, ce vom face cu ele, le vom trece în anul cel nou?

Să nu fie! Să deschidem inimile numai pentru Hristos și să începem din familie o viață nouă! Când vom avea copii crescuți în frica lui Dumnezeu și în iubirea de oameni, atunci și timpurile vor fi mai bune. Dar spre aceasta trebuie să ne supunem lui Dumnezeu. Căci slabi suntem fără ajutorul lui.

Am citit oare unde următoarea legendă: Un plop zise arborilor pădurii: să nu ne mai supunem soarelui, căci doar frunzele noastre hrănesc pământul, iar păsările, albinele și alte viețuitoare se hrănesc prin noi. Deci ziua să nu privim spre soare; nu peste mult începem greva contra soarelui. Când soarele ardea mai tare, florile erau cu potirile închise iar copacii cu frunzele în jos. Seara însă și florile și copacii se îndreptau spre lună, soare nu era. Unii arbori văzând că-și pierd frumuseța s'au întors spre soare și numai unii au ascultat de plop, dar s'au uscat cu el împreună.

De Anul Nou Vă doresc tuturor ca să fiți flori pururea cu fața spre soare, suflete totdeauna primitoare de Dumnezeu, soarele vieții noastre.

ANUL NOU

Salutare fie an nou, Făt frumos și curat, care vini dela soare răsare, și ne bați la ușa, ca un călător nou și necunoscut cu desăgii pe spinare, în cari, noi nici nu bănuim măcar, cu ce bună-tăți ai de gând să ne dăruiești în viața ta pe pământ.. Tu ești speranța noastră, a milioanei de oameni trudiți, cari gârboviți sub povara grea a mii și mii de dureri, năcazuri, și suferințe cari ne copleșesc, numai în tine mai avem nădejde, ca să ne aduci ușurare, să ne vindeci rănilile sângere-rânde și să ne aduci liniștea pacea și bucuria în inimi și suflete, cari azi sunt triste, agitate, stânse de durere și desperate...

Anul care dispare ne-a fost un an mașter; nu ne-a adus decât procese, execuții, agenți, portărei etc, cari ne-au luat pe ce-a pus mâna: vaca cu lapte, din grajd, răpind astfel bucuria copiilor o-filiți, plugul din șură, cada de varză, cearceaful de pe pat și perna de sub cap, lăsându-ne goi și despoiați, în toial iernei, ca un musafir urât și nepoftit...

Adevărat că și la „anul nou” trecut am sperat în mai bine; am dorit schimbarea lucrurilor, crezând că ne va aduce liniștea și bucuria dorită. Ne-am înșelat însă pentrucă guvernul „technicienilor” sau al „invățătorilor” nu ne-a adus nici un bine; ci am mers din rău în mai rău. El pe lângă învățătură, mai trebuia să aibă multă bunăvoință, iubire și milă de poporul năcăjit și asuprit. Aceasta însă, par'că le-a lipsit conducătorilor noștri.

Acestea suot darurile pe cari ni-le-a adus anul care moare. Totuși sperăm din nou, cu deosebire acum la începutul noului an; căci ca în toți anii întreaga omenire, și-a dorit „an nou fericit” în toate timpurile; și numai prin speranța în viitor și-a continuat existența. Prin urmare și acum suntem datorii să ne întărim această speranță, într'un an mai bun și mai fericit. Speranța ne va fi mama noastră, care ne ocrotește și susține, în mijlocul valurilor agitate ale vieții cari ne amenință să ne innee; să ne încurajăm dar unul pe altul:

Anul nou ce astăzi vine,
Să ne-aducă dar și bine.
Dela Tisa pân la mare
Să nu fie supărare;
Dela mare în carpați
Să ne iubim frați cu frați;
Dușmănia rea să piară;
Din a noastre dragi hotare.
În întreaga Românie,
S'av. m numai bucurie,
Zeci de mii de ani trăiască,
Mândra țară românească,
Și tot ce-ar fi de dorit
S'avem An rodnic, fericit...

a. b. c. Șicula

Ritmul Regionalism?

Ritmul noului an

Urmarea din pagina 1-a

Cu cât — am crede — să fie mai bun noul an, în acest moment, când, încă sub greutatea apăsătoare, nu vedem să ne suradă nici o rază eliberatoare. Strâns în cleștele unei cărmăcii ce a devenit din „ritm nou“ ce se numi la început în „ritm prost“, anul ce a plecat îmbrăcând haină de doliu iar noul an apare în condiții funebre.

Noul an, care ne-a intrat pe poarta vieții, ne-a venit să ne ceară timid curajul civic, ce ne-a lipsit de atâtea ori, de a ne spune cuvântul cu mai multă bărbăție în conducerea treburilor noastre de stat și a da peste cap guvernele incapabile, când ele nu mai înseamnă altceva decât o povară grea pe spinarea unei țări ce singurează mereu.

Cuvântul nostru în fața noului an e același ca în anii ceilalți: țărâșimea să aibă unitatea vederilor și a simțurilor, grupată sub un singur steag, într'un partid puternic — acel național țărănesc — ca să poată înfrunta viitorul nestreveziu ce nu promite multe.

Din momentul când minutarele au intrat în cadrul noului an, din cea dintâia clipă a sunat și semnalul pornirii la luptă pentru binele comun, al Patriei și al Națiunii, împotriva proaspătului adversar: Anul Nou!

Iarna politică

I.

Ce oare o fi și asta vere?
Căci peste-al țării inlins miraj,
A nins doar criză și somaj,
Iar peste-acest guvern „pulere“.

II.

Dar toamn' fost și mai tirană,
Căci timpul ei vijelios,
Era să dea guvernul jos,
Ba chiar să-l lase fără „blană“.

III.

Ș'ar fi fost rău, pierzându-și zona,
„Urnat“ din spate pas cu pas,
De liberalii fără nas,
Cred că arși și terso spre „Sorboră“.

IV.

Dar văd că au noroc sărmanii,
Să stea până primăvară,
Să facă viața mai amară,
Ca să „stabileze banii“.

V.

Noi iarna o rugăm s'asculte,
Să ocolească pe șomeri,
Căci ce e „ostoi“ n'ajost „ieri“,
Dela guvern n'asteptăm multe.

PODOSIUS D.

Rugăm achitați
abonamentul

Țara noastră, — poate mai puțin ca restul Europei — trece prin o grea criză economică. Da aici multe măsuri de restrângere multe paleative și vorbărie stărilor, de aici mult discutata lege a conversiunii datorilor țărănești, acceptată de toate partidele și care credem că va ajuta țărânului lipsit și îndatorat, pentru necerșățiile lui gospodărești, dar care lege nu va dauna țărânului gospodar cu economii realizate, și nu va strica credul țărănesc...

De sigur această situație grea, care poartă germenii unei premeniri integrale economice nu a putut să canalizeze interesul opiniei publice dela celelalte probleme dela ordinea zilei, — fie acele de ordin meschin de coterie ori de interes general.

În decursul acestei toamne s'a discutat din nou, dar trebuie să constatăm, că mult mai atenuat și civilizat, problema așa numitului regionalism ardelenesc, cum le place, unora, din frații din Vechiul Regat, să numească pretențiunea unei egale îndreptățiri a tuturor Românilor din Noul Regat.

Prin atenuarea discuțiunii se poate dela început constata, că frații noștri din Vechiul Regat însuși încep a recunoaște, că noi Ardelenii să ne numim sub un nume colectiv toți cei din regiunile ciscarpatine — nu facem regionalism, cea ce ar însemna exclusivism, ci cerem respectarea unui drept natural: valorificarea elementelor autohtone, nu numai în administrațiunea locală, dar în toate ramurile vieții de stat, și unde acele elemente lipsesc, prin elemente corespunzătoare venite din celelalte părți ale Țării, — respective, ca, în măsura în care în diferite ramuri ale administrațiunii de stat sunt elemente de proveniență din alte provincii, în aceeași măsură limitată, elemente ardeleni să aibă acces în ramurile de administrație transcarpantină, cea ce ar duce chiar la un amalgam atât de dorit pe terenul desăvârșirii unificării suflătești.

Este aceasta regionalism? Da! vor zice mulți — în deosebi cei interesați, cei cari și-au făurit un culb cald în vre'un colțisor al Ardealului atât de primitiv și iu bitor de frate, — atunci când fratele său ardelenian poate bate ușile ministerelor pentru un locșor modest, care să-i asigure pâinea de toate zilele...

Nu este regionalism vom zice noi! Poate, să ne explicăm puțin. În toată lumea, de când e

lumea lume, există oarecari particularități locale, interese locale, simpatii locale și afinități suflătești locale. Nu vreau să aduc exemplul perimat a deosebirei care de multe ori degenerază în ură a prusiului și a bavarezului, deosebirea unui neamț din Viena, Dresda ori Berlin. — deosebiri și particularități există la fiii tuturor provinciilor unei țări, — dar să rămânem la noi acasă: Cum nu toți sunt versați în ale geografiei se întâmplă, că unui arădan să i se zică bănățean. Ori, fiecare arădan care se respectă imediat va protesta: că el nu este bănățean — ci, arădan, Bănățeanul se termină la Mureș. Tot așa este Bihoreanul etc. Sau, veți auzi discuții despre orașele de pe linia dela frontiera de vest: Timișoara, Arad, Oradea-Mare — Bănățeanul, Arădanul și Bihoreanul, fiecare cu ardoare va apăra orașul și județul său de haștină, — adică, va etala — și — trebuie în interesul progresului — un viu patriotism local. Dar, scriitorul acestor rânduri de câteori nu a fost martore la discuții mai serioase ori mai hazlii despre coplesirea județului Arad și a orașului de frați veniți din Bănat, Hunedoara, ori alte județe unde în contul celor autohtoni și-au asigurat situații frumoase, — și că multe lucruri nu poartă adevărul timbru arădan... Vedeți deci, că un particularism, între deosebitele regiuni nu numai mi îndepărtate, dar și mai apropiate a unei Țări, a existat, există și vor exista deapaururi.

Dar, să mergem mai departe. Cum comuna vrea să se administreze prin oamenii săi din comună, și pe diriguitorii săi sătești dacă nu-i găsește din sat îi aduce din cele învecinate. Cum un liber profesionist comerciant, industriaș, medic, avocat își desfășoară sau caută îndeletniciri de muncă prin acele locuri de unde el este de origină, unde își are rudele sale, legăturile sale, cunoaște mentalitatea și moravurile semenilor săi, lasă că'l leagă și dragostea de glia strămoșească. chiar nici o brazdă de pământ să nu aibă, tot așa caută ca și funcționarul care'l administrează fie el diriguitor la oraș ori județ, la administrația financiară, ori poliție, fie el magistrat ori profesor, vameș ori jandarm etc. să iasă din mediul său, dintre copiii săi, nepoții săi, ori a prietenului său, care îi cunoaște, nu numai toate necazurile și dorințele, dar care îi poate face meseria, cu adevărată tragere de inimă. acolo mai bine unde se simte acasă, și unde se simte legat de toate necazurile, supărările și nădejdele aceluia popor din care a eșit...

Adevărul acesta știut de altfel de toată lumea și numai intenționat pervertit; se accentuează tot mai des și tot cu succes mai mare. Dnii Iuliu Maniu și Alex. Vaida-Voevod (Dsa îndeosebi în congresele județene ținute acum în toamnă) din partea partidului na-

țional țărănesc, Dnii O. Goga și V. Goldiș din partea partidului poporului au accentuat necesitatea preferențierii elementelor băstinașe în funcțiunile publice, — și constatăm cu bucurie că, — și constatăm cu bucurie că, — deja, teza susținută de Dlor și toți ardelenii, ca i se respectă, nu a mai produs valvă și ca prin miracol a amuțit acuza de regionalism. Era și prea ridicol...

A intervenit în discuție și dl Ion Mihălache, care constatând absoluta armonie și solidaritate între lichelele tuturor provinciilor globului românesc, (în paranteză amintim că mai patentată tot licheaua ardelenă rămâne), a accentuat necesitatea administrării prin elementele autohtone, cu aceea ca pe celelalte țărâșuri să prevaleze concurența liberă.

Suntem de prefect acord cu dl Mihălache cu acel mic corectiv, că la concurența liberă între elementele cu egală calificare să se bucure de întâietate, nu cel cu protecțiune, ci cel care este mai aproape de partea locului, dacă nu este unul din partea locului, căci rar ne putem închipui să nu poată exista și un atare concurent, și rar este vorbă de o atare slujbă unde să nu fie nevoie de un titular, care să cunoască perfect referințele locale, mentalitatea populațiunii, moravurile și legile locului.

Din parte-ne sulevăm ideea preconizată la începutul acestui articol: în proporția în care se stabilesc funcționarii de proveniență din alte regiuni în aceeași proporție funcționarii ardeleni să primească slujbe în celelalte părți ale Țării, — ceace ar contribui, mult și eficace, la desăvârșirea unificării suflătești, între toți Românii. Ori și aceasta este regionalism?

Craz.

„Centrala de mobile“
Bene & Comp.
fost A. Steigerwald
ARAD,
Bul. Reg. Maria 22

Eftin, bun, modern.

Pentru Dl. președinte al
„Comisiei Interimare“

Are cunoștință Dl. președinte, că servitorii și căruțele primăriei sunt folosite pentru trebuințele personale ale unor domni Șefi de Serviciu? Dacă are cunoștință, să ne spună și nouă, conform căror legi sau regulamente, — servitorii. Și căruțele municipiului sunt lăsate la discreția funcționarilor?

Iar dacă n'are cunoștința de acest abuz al funcționarilor, îl rugăm să ia măsuri, să nu se mai întâmple, — altfel suntem nevoiți să aducem la cunoștința publicului toate abuzurile de acest fel.

COLOANA
† BUNULUI †
† CREȘTIN †

An nou - viață nouă

Anul trecut l-am încheiat mulțumind lui Dumnezeu pentru viață, conștiință, sănătate, pentru iubirea de muncă, pentru prietenie, iubirea părinților, soțiilor sau soțiilor, fraților și copiilor, pentru toate darurile fidele și ale harului, iar anul nou să începem:

a) cu credință. Să ne supunem slavei lui Dumnezeu celei sfinte. Lui să i ne închinăm, Domnului vieții și al morții, Regelui vremilor și al veșniciei. În prima a acestui nou an noi stăm în fața unui nou șir de binefaceri. El dă vremea și ne îndeamnă: răscumpărați vremea; vă dau vreme dar ea va fi a noastră numai pe trecându-o la viață bună și frumoasă, în fapte creștinești. El dă porunci și stătoarește datorințele noastre, iar noi avem să vedem și să facem în fiecare datorință voia lui cea sfântă. El dă putere și har, să muncim cu inimă curată și pătrunși de o cinste conștientă. Doamne și izvorul vieții al puterii, eu, deși numai cât o strop pe dunga paharului, suferă fapta ta, întocmai ca și lumile tale înstelate. Pe tine te slavesc și mi se bucură sufletul, că suferă Această sfântă bucurie însemnează zorile celei dintâi dimineațe a noului an și în aceste zorile sufletul mi se înalță spre tine ca una din ciocârliile tale. Dă-mi credință, te rog și lumină. Că știu ce-mi aduce acest an, și orice-ar aduce, să nu mi se întunece sufletul.

b) Să începem anul cu nădejde. Vremea e ca o mare. Viforaze de soare, noroc și nefericiri peste dansa. Să nădăjduim în Dumnezeu ajutor. Nădăjduiesc, mă va feri de păcat, de rătăcirile de cădere, de-a nu mă face smială, de impietirea inimii. Acestea sunt laturile întunecoase ale vieții suflătești. Mai nădăjduiesc, că mi ajută în binele pozitiv și în virtute și că în acest an mi se va forma sufletul. picioarele lui îmi pun slăbiciunile, în primul rând pe acele-mi arde mai grozav pe suflet pe aceea de care trebuie să soim întâiasdată. Ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu să peste păriații, copiii, soții și soțiile, frații și prietenii noștri.

c) Să începem cu iubire. Să începem anul. Suntem fiii lui Dumnezeu care ni-a dat inima să iubim, sufletul să simțim credincioșia, puterea să muncim. Pe el vre să-l iubesc mai presus de toate implinind poruncile lui și trăind un creștinism activ, ajutând cel năpăstuit, îmbrăcând pe cel gol, îndreptând pe cel rătăcit blând fiind cu slujii și cu cei sub ascultarea mea; purtând greutatea de cei din casă. Și, ca să sfîșie acest an cu iubire sfântă, vîi ierta vrășmașilor mei și voi plăti cu bine celor ce mi-au făcut mie rău. Voleu binecuvânta pe cel ce mă blastemă. Pe cel ce mă urește îl voi iubi. Mă de să nu le răstălmăcesc faptele; mă fac pildă bună altora; să nu păgubesc pe nimeni; să nu mă sgârcit și peste tot mă decid să iubesc pe aproapele meu.

P.O.—

«CUTIA SATELOR»

Cicesc prân nuvelie că cu elși nycor dat un bugiet ge mișculanție. Icie ge ala care liez-nyesce tăcie-tăcie. Fostam șâ prâ la părintyile șâ iam intrbat gye o hi cu minciună or gye o hiecu direptatye. Părintyile atunci imi dzăsă că nu trăbă șâ cregem tăcie ciele cie șâ scrie prân gazetye, că dă nyom lua prâ după iele, apu zo, proșci om hi, că ge cumintye, ha! Io iam credzut părintyelui, că dașă no fi iel gintrăcie învățat apu cinye o fi, că noa fenyne, nu gye habă o învățat șâ iel șâ pruncuso. So dzăs întrvremie că geo hi vrun loc gol ge ciscie apu numa prâ iel il punye gye inșpekter prăstă popci, menyistru Iorga. Iacă abe vinyiră la putyere șâ ficioruso nu șâ mai dă gios din hintyăie și tăt, tăt, tăt cu motoru, nici nu-l mai vedz cu vilanyu ori cu ghezășu. Ii domn șâ pacie icie făcură gin iel domn că tare mândruzăcie cu higegea. Datuncia cio mai locomit șâ altă șâ pună mîna prâ vro domnyie, unu icie fiindcă cu iel ii poporu, altu că icie cicita tăcie cărtălie lui Iorga. Apu dacă aviem vrun ponoslu, tăt la părintyile miergiem șapu când vinye fecioruso cu motoru număcie nyile ie lăcrămațăile șâ le ducie prâ la cistyii, șâ icieică vorbesce acolo șâ nye făcă direptatye. Dapu văzutam că nu facie nici două ciepe degyeratye, nici nu nyile ciceșcie plânjeria. Uitătye cum e șâ cu birăimea noastră, apu șâ tye tăt plânji că tăt, tăt, tăt în coantra oamennyilor șâ țacie. Narie birău frică nici dom da cu tilifontu prâ la vișșpanu. nu zo, nu șâ gata, odată cu capu șâ datuncia gycând căpătă prăstă nas apu umbă ca un zăbunyt, ge nici nul mai cunoșci gyin căpiat ce o fost. Io unu iam cierut un sirvici, bi șâ im iertye biru, până apu am agiuns la pără pântru Liena lui carie nu mă dzăuită ge când fu fată marie. Praturcia încă iam spus șâ nu șâ les- căpărită ge birău, — mă fată, iam dzăs, după cietye măriți tu după iankăr o după om, că șâ nu, dzăuit vorba, birău car e praturcia na fost birău, avu șun iankăr ge ciela nouș. Acuma ea ge când mă vege că ios bun ca pita cu femnyeia mea șâ că stau ge vorbă numa cu domnyi, că am dat mână șâ cu Vulpie, istina că io nus acuma gye părtidu lui. dacia is nyugot că mam dat șâ cu iel în binye, că nu șci zâna cie aducie, apu ge când cu Liena asta alu crumpiru fomnyeia asta nu mai mă lasă în pacie. Că so iau prâ ie gyie nyevastă, că ie are tătă șâ facie prunci nu ca a me. Șâ baș când șâ nye vorbin, o vinyit birău șâ pleosc, pleosc, iel imi detye una, io alta șam agiuns la domnu Elnek ur gyela varmegyie. Io mam dus cu un vizumrepelș șâ un cip gela oglindă, gyela un doftor, că cie comegie, noi spunye că io iam bătut. Fomnyeia lui, când nye vâdzu unu prăstăolaltă că nye batyem, bato focu liei sâri ca o scroafă prâ minye șâ șâ mă bată nu alta, că icie ge cie nui dau iei

Pe urmele lui Apponyi.

- Reflexiuni pe urma desființării școlii comerciale din Arad. -

Am cetit undeva — nu așa de mult — despre politica școlară a sovietelor din Rusia și am rămas contrariat în fața celor aflate. În Rusia sovietică școala este pusă pe primul plan; învățătorul școlii primare, profesorul secundar și universitar este primul și cel mai superior funcționar al statului, chiar înaintea magistratului și a militarului, cum de pildă este cazul la noi.

În Rusia sovietică se pune pond pe carte, fiecare cetățean este obligat să urmeze o școală, analfabetismul este considerat ca o crimă și este pedepsit.

Civilizația europeană, cultura occidentală își are granițele, cele mai mult împinse spre est, la Constanța și Sîlîna, așa spune oarecare mare școlat român. Noi români, suntem santinelele culturii și civilizației europene, aici la poarta orientului. Sunt cuvinte pe cari le spun și le repetă d. Iorga, marele nostru dascăl și, astăzi, ministru al instrucțiunii publice.

Și iată ce se întâmplă! În timp ce rușii bolșevizați pedepsesc analfabetismul, în timp ce toate statele europene cheltuiesc mai mult ca pentru orice școală, la noi, în timpul guvernării marelui apostol și primul dascăl al neamului, se desființează școli, se seamănă din nou întunec, se

dau din nou orașele pe mâna culturii streine, se alungă din nou elementul românesc la țară și, pe deasupra, dascălul, aruncat ca o zdreanță netrebnică, în mizerie, otrăvit până'n adâncul sufletului, este dat pradă doctrine- lor care-l anarchizează.

Desființarea claselor divizionare dela Școala Comercială Superioară, ne reamintește pe bătrânul Apponyi, fostul ministru al instrucțiunii publice din Ungaria, care pe la anul 1917, a desființat cca 300 de școli românești din lungul fostei granițe între Ardeal și vechea Românie. El urmărea o maghiarizare.

Astăzi politica lui Apponyi este copiată de cel mai mare dascăl al românilor. Căci, desființarea chiar a claselor divizionare dela o școală dintr'un oraș de frontieră, școală care se spune că ar fi cea mai populată după București, nu însemnează altceva decât retrimiteră a 150 de elevi, în majoritate fii de țărani, la vetrele lor și pregătirea terenului pentru o școală similară maghiară. Clasele divizionare la școala comercială din Arad au fost înființate pe măsură ce s'au desființat clasele secției maghiare. Acum, din bunăvoința dlui Iorga procesul se inversează. D. Apponyi va putea fi mulțumit de succesul său în politica școlară.

Ce se va întâmpla însă cu cei 150 băieți cari au cheltuit 4 luni de zile, pe cari le pierd; ce se va întâmpla cu acești școlari pierduți în întregime? Sau crede ministrul instrucțiunii că acești băieți vor putea trece la alte școli spre a-și continua studiile începute? Dar am spus, ei sunt, în mare majoritate, fii de țărani din județ, cari vin cu trenul la Arad și se re'ntorc seara. Restul sunt fii de funcționari. De unde va scoate țărânul și funcționarul bani, în aceste vremuri vitrege și pentru unul și pentru celalalt, spre a-și putea întreține băiatul la o școală din alt oraș?

Nostim e că se desființează clasele divizionare a școlii din Arad, cu 150 elevi, spre a se menține cea din Botoșani cu o populație mai redusă. Este un omagiu ce aduce ministrul instrucțiunii orașului său natal.

Domnii din minister și eminenții noștri parlamentari au uitat că orașul Arad se află la 15 km. de granița ungară, că are o populație de cca 80 mii locuitori și este capitala unui județ de 346 mii locuitori. Au uitat domnealor că în acest oraș trebuie să pulzeze o viață românească, că aspectul său trebuie să fie românesc, că aci se dă o luptă între cultura românească și cea maghiară, că trebuie musai să iasă

cea dintăi învingătoare. S'a mai uitat că un județ și oraș atât de populat are nevoi de școli, do vadă că secția a doua a acestei școli comerciale face mai mult, ca număr, decât alte școli întregi ca cea din Botoșani și Hațeg spre exemplu.

Dacă și desființarea de școli este un punct din programul noului ritm este cazul să se pună întrebarea: unde vom ajunge? Căci, cu școli desființate, cu dascăli și elevi puși pe drumuri ne putem teme de o complectă anarchizare a populației dela țară. Ori, falnica națiune dacă se întărește poate deveni un monstru doșhi.

Școala a conservat sentimentul național, școala face studiul patriotismului, acolo se nvață iubire de neam și țară, acolo tronul este ceva așezat foarte sus și văzut în cele mai strălucite culori. Când școala nu e la înălțime, când dascălul e rupt de sărăcie, toate acestea se pierd, culorile se spală și nimic nu se mai admiră. Ce se va întâmpla atunci când școala se desființează iar dascălul este aruncat pe drumuri?

Ce frumos ar ști să ne răspundă d. Iorga! Și totuși noi știm toți că adevăratul răspuns ne ar înspăimânta.

Dar ce să-i faci?! Țicneala!

Briciuri, loarfeci și totfelul de mărfuri de oțel cu prețuri moderate se află la firma

Tejnor & Co
cuștar și ascuștor
ARAD. Piața Avram Iancu 21

pacie. Mă bătutyar traznyetu cel marie, gângeam, dapu gye asta umblaš tu prâ urmele miele, șo pocnyii gye pică foștomoc la pământ. Cie păcat că nu cădzu prâ flaștăr. Șâ dacă așa, inge șâ mă mai duc io la părintyile, că când numa cie mă vâdzu tăt zgrăbălat sub ocii imi spusă că cu treabă gye asta nu care cumva șâ dau prâ la iel. Dapu nu-i bai, atunci sâl vâd când moi vegyea ciafa, că nici așa nu cu iel am ținut. Io votăz până oi trăi numa cu Gyula, — păcat că nui minyistru dapu gye ceia tăt o mai hi iel. Șâ datunci, cum dzăsei n'am mai dat cu ocii unu dolaltă, — io șâ birău. Fie sănătos șâ numa până atunci șâ aibă dzălie până loi putyeya țapa gyin birăime. șâ moi punye prâ minye. Io vă rog șâ scriați baș gye ciudă în nuviela Rumânu că tarie mie drag gie iea ge când mai scrie o lecută șâ prâ limba noastră.

Prântru aștia tăcie io felelesc! Las alu tătălu, cu casa în colț gyirăpt țagă birăime.

Pentru conf.

Xo-R-Xo.

Casa de amanet.

Cine vor fi beneficiarii concesiunii? Necesita intervenției dlui Președinte al Comisiunii interimare.

Vremurile ce le trăim sunt de așa natură că cei mari, cei tari și cei cu dare de mână sunt în măsură să se facă stăpâni peste ceilalți, fii vitregi ai sortii, care a rămas nesimțitoare chiar și în fața mizeriei, lacrimilor și suspinelor milioanele de oameni loviți de ea. Prin lipsurile lor aceștia din urmă sunt de-a-dreptul serviți celor îndrăgiți de zeita Fortuna. Rar veți găsi unul măcar dintre aceștia care să se lase îndușat de deplorabila stare a celor dintăiu. Nici chiar statul atotputernic nu simte nevoi să intervină în sprijinul lor.

Orașul nostru n'a putut fi lipsit de aceste parii, căci valul crizei economice nu l'a scutit. Sărăcia a intrat în casele bieților arădani. Această situație este admirabil exploatată de cei bănoși și plini de spirit neguțătoresc. În fiecare stradă veți găsi o firmă care se ocupă, în schimbul unui gras comision, de mijlocire între cei ajunși în mizerie și cei fericiți ai sortii.

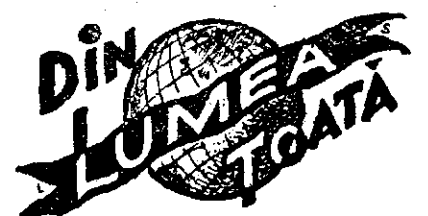
Înțeleapta conducere a orașului nostru, care alături de suprema conducere a statului întreg, poartă, poate, o însemnată vină că mizeria ne copleșește, a crezut că e momentul să facă afacere din sărăcia multora. A hotărât, în consecință, să înființeze

o casă de amanet, unde cel lovit de soartă își va putea duce o bucată din mobila sa, una dintre obiectele sale de valoare, mărturie a vremurilor mai bune ca, în schimbul lor, să-și procure o bucată de pâine. Oh, Primăria vine în ajutorul nostru!

Ei, și casa de amanet — se spune în oraș — a și fost concesiionată. Dar cui? Lumea din oraș crede a ști că fericitele cari au reușit să obțină concesiunea — în schimbul unor însemnate prestațiuni — sunt două cocote, în limbaj civilizată — metrese — iar în limbaj tineresc — amante, cari mângăie bătrânețele a unor domni cu greu cuvânt în conducerea orașului.

D. Dr. Radu președintele comisiunii interimare, un om integru și cu dezvoltat simț moral, are îndatorirea de a interveni eficace în această afacere, care poate deveni scandaloasă. Este o adevărată sfidare a bunului simț ceea ce încearcă cei doi. Domniile lor vor trebui să înțeleagă că mângăierile catifelate, menite să răscolească tineresti reminiscențe și neputincioase virilități bărbătești, se plătesc din propria pungă iar nici decum din bani publici.

Noi nu vom tolera ca să se abuzeze de avutul orașului când

Inaltul regel Ho thy a dat un decret de amnestie, cu ocaziunea sărbătorilor Crăciunului. Au fost amnistiați 121 de persoane condamnate la pedepse lungi în timpul dictaturii.

Președintele comisiunii financiare a Senatului, senatorul Mc Fadden, a ținut un discurs la Radio, în care a propus ca Anglia și Franța să cedeze o parte din proprietățile lor coloniale Americii; astfel Marea Britanie ar putea să renunțe la insulele din arhipelagul Indiei occidentale, iar Franța la insula Martinica, pentru a diminua în modul acesta datoriile lor față de Statele Unite.

Din Moscova se anunță că sesiunea de ședințe a sovietelor s'a terminat. Au fost stabilite directivele politice interne și externe. Comisarul instrucției a declarat, că în anul viitor vor frecventa școlile 25 milioane copii, față de 20 milioane din anul acesta.

văduvele și orfanii de război sunt pe străzi și când funcționarii cu superioare pregătiri sunt dați afară din slujbe în numele sfânt al economiei naționale.

Acest ritm ar fi prea, prea nou. Suntem siguri că de data asta D. Dr. Radu va fi de acord cu noi.

Săptămâna

In atenția cititorilor noștri țărani!

Lat fiind faptul, că prețul produselor agricole este în scădere continuă, pentru a ușura cititorilor noștri abonarea, am redus cu 1 IANUARIE

Abonamentul:

annual 120 Lei.
Pentru autorități, întreprinderi și instituțiuni anual 200 Lei.
pentru străinătate an. 250 „
Publicațiuni și alte inserate oficiale, cuvântul 2 Lei. Publicații și inserate mai mici de 25 cuvinte, taxă fixă 50 Lei.
Reclame, pe cm. patrat 3 Lei
Ziarul apare săptămânal, Duminică

CALENDARUL SĂPT.

Ianuarie 31 zile

- 2 — Sâmbătă
- 3 — Duminică
- 4 — Luni
- 5 — Marți Botez. Domn.
- 6 — Mercuri Sf. I. Botez.
- 7 — Joi
- 8 — Vineri
- 9 — Sâmbătă
- 10 — Duminică

Imbrăcarea copiilor săraci arădani. De zeci de ani Reuniunea Femeilor din Arad desvoltă în orașul nostru o acțiune de binefacere din cele mai intense. Fără multă reclamă, cum se obișnueste să se facă de către unele societăți similare, Reuniunea, cu puținele-i fonduri, se nizește, ca în fiecare an să surprindă plăcut copilașii săraci ai suburbiilor noastre, cu fel de fel de ajutoare.

În anul acesta, cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, Reuniunea a distribuit copiilor dela școalele primare din Aradul Nou a copiilor de moși, școala primară din Str. Lae Barna, Calea Rahovei, din Șega și Școalei Profesionale de Fete 120 părechi de ghețe, totația ciorapi, 52 sverte, pânză și satia pentru șorturi, precum și ajutoare bănești. Cu toată starea financiară cea din anul curent, Reuniunea, prin agiul ei comitet și neobosita prezidentă, Dna Eugenia Dr. C. Pop, a reușit să adune și de data aceasta atâta, ca să învieze de sfintele sărbători ochii înlacrimați ai bieților copii.

O glumă cu urmări tragice. Flăcăul Ion Corvoadă din comuna Covasna-Iași s'a travestit în Moș Crăciun, ca să facă glume pe seama copiilor.

Băiatul Mitică Pascal din aceea comună căruia Moș Crăciun nu-i adusese nici un dar, l-a urmărit

și l-a împușcat cu două focuri de revolver.
Flăcăul Corvoadă a murit imediat.

Teatrale La 15 Ianuarie 1932 ora 9 seara

Cel mai mare succes al actualei stagiuni:

„Ana Karenin“ piesă în 5 acte după romanul scriitorului rus Tolstoi.

de A. GUIRAND.
cu decoruri, costume, muzică c. r.
Turneul celebrei artiste MARIA FILOTI
Biletele la librăria Diecezană.

Școala de Arte și Meserii din Cartierul Principele Carol București, predă gratuit, fără plată, Meseriașilor tineri și cărunți coprinșul cărții sale „Călăuza Absolventului Școalei de Meserii“. Cursurile se urmează venind lr noi sau prin corespondență. Cursurile se refer pentru a deveni: Șefi de echipe, maeștri, șefi de ateliere, desenatori, ajutor de inginer și chiar a intra în politehnice pentru a deveni inginer.

Școala de Arte și Meserii din Cartierul Principele Carol București.

Tribuna liberă

Pentru acele publicate aici, redacția nu ia nici o răspundere.

Către On. Red. ziarului „Românul“ Arad.

Stimate Domnule Director,
O fiică de șantaj din Arad, zisă „Curierul“ se sub conducea unui caracare Valer Spătar, un fost client al meu, scăpat cu greu într'un proces de sustracție dela banca „Agronomul“, ajuns azi „director“ de ziar, mă înjură în pamfletul său imund, în tovarășia unei chelnărițe.

Socotesc că e sub demnitatea mea să reflectez acelor izexactități debitate de individul Spătar și chelnărița lui urmărită pentru intrabuintarea de nume fals, prin ce a reușit să obțină dela mine 2500 lei, prezentându-se ca soția unui client al meu, de care era însă divorțată mai bine de un an.

Mulțumindu vă domnule director pentru ospitalitatea ce acordați acestor rânduri.

Primiți vă rog, asigurarea deosebitei mele stime:

Dr. D. Gherman
advocat

Conversiunea datoriilor agricole!

Legea pentru conversiune datoriilor agricole a fost amânate până după vacanța Sărbătorilor. În locul ei însă s'a votat o lege cu un singur articol, care oprește toate execuțiile silite. Asta drept recompensă pentru amânarea mult doritei legi.

Și acum câteva cuvinte despre „Conversiunea datoriilor“. Cuvântul „conversiune“ înseamnă schimbare de formă. În cazul de față sigur că prin conversiune s'a schimbă starea de drept între datorișii agricultori și creditorii lor. Datoriile fie pe cambiu fie pe obligație, cu, ori fără ipotecă, care puteau să fie incasate la scadența, prin această lege să prelungească pe mai mulți ani. În 20 ori 30 ani — nu știm încă la ce cifră să va opri legiuitorul — datorișii plătindu-și interesele (camăta) să scapă de datorie, fiindcă în procentul care îl plătește este cuprinsă și rata așa numită amortizabilă. Lucru bun nimic de zis, numai ca toate lucrurile bune dela noi, vine ceva prea târziu. Agricultorul român în urma marilor scăderi de prețuri la produsele sale, nu știu dacă va putea face față greutăților lui chiar cu ajutorul acestei legi. Și apoi tare mi-e teamă că și de data aceasta că va întâmpla ca de atâtea ori în politica românească că legile pentru uni sunt numă eșar pentru alții ciumă. E destul să amintim dar „Creditul Rural“ al liberarilor și să întrebăm câți țărani mici și mijlocii au primit împrumuturi din multele milioane pe cari le-a înghițit această instituție, ori să zicem ce s'a făcut cu „Banca Agriculturii“ și „Creditul Ipotecar“ pe cari le-a făcut partidul național-țărănesc încă în iarna trecută? Acum conversiunea poate să fie în multe cazuri ultima rețetă care teamă-mi-e să nu fie ca sfta împărtașanie pentru bolnav.

Dar indiferent de roadele care le va da, e se va face. Noi ne vom face o datorie de conștiință că ea să fie alcătuită în așa fel că tot ce poate și merită să fie ajutat să-și găsească un sprijin real în această lege, dar tot atunci ne preocupă ca nici micile economii depuse de agricultorul mai norocos ori mai cumpătat să nu fie periclitate. Căci ar fi fără înțeles ba chiar absurd că ajutând pe unul să omori pe altul ori cine ar fi prostul să-și taie o mână sănătoasă ca să o pună în locul unei bolnave. Lagica și bunul simț ne impune că grijind de cel bolnav să nu neglijăm sănătosul. Ori legea dlui Argetoianu n'a ținut act de aceste imperative, și tocmai de aceea, în urma obiecțiile sănătoase ridicate de dl. I. Mihaelache în comisiunea financiară a Cameril, legea a fost retrasă din discuția generală și rețmisă în fața unei comisii compusă din câte doi membri ai fiecărui partid politic, ca ca să fie refăcută

în așa fel, ca toată lumea interesată în această chestiune să fie mulțumită, și mai ales condițiile pe cari am avut onoare să le număr mai sus să fie bine precizate; mai ales că asupra necesității acestei legi toată lumea e de acord. Far pentru ca această întârziere de o lună imperios cerută, să nu se resimtă așa tare, s-a căzut de acord asupra moratorului votat care va fi în vigoare până la primirea în aplicare a acestei legi.

Nu pot să inchei acest articol fără să atrag luarea aminte fraților țărani, cari urmează să se ajute prid această lege, asupra câtorva lucruri de foarte mare însemnătate pentru viitorul lor

Să uu credem că această lege va aduce lapte și miere pe pământ. Și nu știm cum îmi vine minte cuvintele Sfetei scripturi: „Mântuirea la israile prin tine însuși!“ Acest dicton ni-se potrivește de minune. Să nu ne răzimăm prea mult pe alții, ci indoindu-ne sârguința, să o rupem cu tot cei lux și risipă căci — să nu fie cu supărare — și în aceste vremuri grele cipca, firul și mătasa sunt încă la modă în satele noastre bântuite de neagra sărăcie, ba unii au împins lucrurile până acolo că și-au instalat și aparat de radio. Ce să mai zici de ciorapi de mătase, de pantofi „Filb“ și alte multe drăcovenii orășenești, cari să potrivească la sate ca fasolea pe părete. Zic să lăsăm risipa, și presupărilor noastre să fie numai ceia ce ni se potrivește și ce ne aduce folos. Să cruțăm banul, evident nu pentru a ne face un Dumnezeu din el, ci pentru al avea atunci când ne lipsește. Fără cumpăt și fără cruțare de geaba vor fi toate eforturile oamenilor noștri de bine; căci mult adevăr să cuprindă în vechiul proverb care zice: „Nui mult să nu să isprăvească și puțin să nu se ajungă!“
Agricultor.

Programul Cinematografelor

Decemvrie 31 orele 5 1/8 1/10.

Central: GENTE ALLEGRE operetă în limba spaniolă. În rolul principal Rosita Moreni.

Select: MONTECARLO operetă. Repriz. În rolurile principale: Jeanette Mac Donald și Jack Buchaman. Regia Ernest Lubitsch.

— Seara la orele 11 —
Mare spectacol de Revelion.

Central: MALEK (Buster Keaton) salvează Europa.

Select: ADEVĂRUL GOLGOLUȚ. Comedie muzicală. Interpretă: Jenny Jugo, Oscar Karlwels, Trude Hesterberg, Tibor v. Halmay H. Ad. v. Schlettow.

1 Ianuarie.

Grădiște: NOPTI DE DRAGOSTE. După piesa a lui Francisc Molnar. În rolul principal: Lilian Gisch, Rod la Roque și Conral Magel.

Gai: AMANTA ALTETEI SALE. Comedie. Interpretă: Vevian Gibson, Mary Ked, Hans Junkerman și Paul Richter.

Trusouri pentru mirese avantajos și fin găsiți

Rutkay & Botye

Arad, vis-a-vis cu Prefectura Județului.

Notariatul cercual Silindia.
No. 2145/1931.

Concurs.

Notariatul cercual Silindia publică concurs pentru îndeplinirea al 2 (două) posturi de agenți comunali cercuali.

Retribuțiunile sunt pentru primul 1500 Lei lunar, iar pentru al doilea 1000 Lei lunar.

Cererile ajustate conform art. 7 din regulamentul legii statului funcționarilor publici, se vor înainta notariatului până la data de 20 Ianuarie 1932.

Cererile necompletate, nu se vor lua în considerare.

Silindia, 27 Decembrie 1931.
Primaria.

Rubrica grafologică.

Negrifa. — Din scrisul Dtale se vede simț poetic naiv, voință slabă, iudulie, cochetărie amabilitate. Multă răceală și rezervă pt. oameni de condiție socială mai joasă decât Dta. Mândrie personală vizibilă care oprește evoluția rațională și spirituală și aprecierea lucrurilor la justa lor valoare. Observ bunătate de suflet în stare latentă. Fire ușoară, egărcenie viclenie zburdănicie. Parfumul scrisorii Dtale mă tentează să cred că ești o urmeșă a Evei ispititoare.

Rectificare la Manor, Arad No. trecut:

E mare rân, că nați născut copii — și nu a-ți depus activitate casnică mai mare (inclinarea Dof. naturală). Pentru a încheia o căsătorie rațională). Pentru a încheia o căsătorie rațională și a înlătura nepotrivirile de caracter, ori ce tânăr rimittând scrisul lui, și a consoartei lui va putea obține o analiză grafologică în care

se va studia în mod just asemănările și deosebiriile de caracter putând astfel înlătura o căsătorie arbitrară și deceptivă ce îi vor urma.

Trimiteți, într'un plic împreună cu **Cuponul** de mai jos și 10 lei mărci postale, 10 rânduri scrise, din memorie, cu cerneală, pe hârtie neliniată, împreună cu arătarea sexului și vârstei aproximativ a Dv. sau a persoanei al cărei caracter doriți să-l cunoașteți și veți primi o analiză publicată în această rubrică sau prin poștă, dacă trimiteți mărci postale în valoare de 20 lei.

Analiza va fi amănunțită și precisă, cu cele mai bune sfaturi și indicațiuni, pentru viitor, ce vă vor fi de mare folos în viață. Adresați vă redacției ziarului Str. Alexandri 6.

Cupon pentru grafologie
No. 7.
„Românul“